

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת קרח - חידוקים רדומים

"וַיִּקַּח קָרַח בֶּן יִצְחָק בֶּן קֵהֶת בֶּן לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּיָּרָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹנָן בֶּן פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן" (במדבר טז, א)

חז"ל אומרים שקורח פיתה אותם בממונו, האכילם והישקם. כשאתה מתחיל להנות אנשים מכספך אתה יכול לגנוב להם גם את השכל! קורח פתח להם שולחן של בשר ושתיה עד ששיבש להם את המוח.

בואו נראה מה זה רולטת הקנאה. משה אומר להם: "זאת עשו קחו לכם מִחֲתוֹת קָרַח וְכָל עֲדָתוֹ" (במדבר טז, ו). מה העניין במחתות? אלא משה אמר: "אנחנו יש לנו ה' אחד, ארון אחד, תורה אחת, מזבח אחד וכהן גדול אחד. אתם מאתיים וחמישים איש מבקשים כהונה גדולה? הא לכם תשמיש חביב מכל היא הקטורת החביבה מכל הקרבנות וסם המוות נתון בתוכו שבו נשרפו נדב ואביהוא. לפיכך התרה בהם." (רש"י)

"וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר ה' הוּא הַקְּדוֹשׁ" (במדבר טז, ז). משה רבינו אומר: "שלא תדמיינו שיהיו כאן כהנים גדולים אלא תקחו מחתות ומכולם ישאר רק אחד בחיים. גם נדב ואביהוא מתו בקטורת".

תראו מה עושה הקנאה, התאוה והכבוד. משה רבינו אומר להם רק אחד יכול להיות כהן גדול וכל השאר אובדים מן העולם. בכל זאת הם מסכימים להיכנס לסיכון עצום כזה!

ברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א יו"ר עמותת כשרות בישראל

שבת שלום

יום	כנסת לבת	צאת לבת	יבין תפ
יום	19: 12	20: 24	21: 19
ת"א	19: 29	20: 22	21: 16
מיטב	19: 33	20: 25	21: 20
ב"ל	19: 29	20: 21	21: 16

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן גינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בת רוחמה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת גינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בן אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניצרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בת נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פרדאל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

מה ראה קורח לחלוק על משה? קורח התקנא על נשיאותו של אליצפן בן עוזיאל שהיה אחיינו. קרח היה אדם גדול בחכמה ואליצפן צעיר ממנו בהרבה.

משה רבינו בחר את אליצפן להיות נשיא על בני קהת וכמובן הכל על פי ה'. קורח נפגע, "למה לא מחשיבים אותי לכלום? למה אני לא בתמונה? האם רק מי שקרוב לצלחת מקבל מינוי? מה הולך כאן!".

"הַקְנָאָה וְהַתְנַאָּה וְהַכְּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם" (אבות ד', כ"ח). כל אחד מאיתנו צריך זהירות גדולה. יש חיידקים רוחניים רדומים של מידות רעות. הסכנה היא שבמהלך החיים זה עלול להתפרץ.

אתה יכול להיות ראש ישיבה, מזכה הרבים ותלמיד חכם גדול וחשוב. אם הבעיה התפרצה, אתה עלול לאבד את העולם הבא שלך! יש אחד שחיידק הקנאה מתעורר אצלו, יש אחד שמתעורר אצלו חיידק התאוה או הכבוד.

"וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאֹתָיִם נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי שֵׁם" (במדבר טז, ב). לקורח היה כושר דיבור מבהיל. הוא הצליח לגרור אחריו ראשי סנהדראות.

האם הם היו טיפשים לקום ולחלוק על משה רבינו? איך קורח הצליח לגרור אותם? הרי לא מדובר באנשים מהשוק נבובים בשכלם אלא מדובר בגדולי עולם?

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה
העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

שואל ומשיב בהלכה – מקומות נופש - חלק א'

כאשר אדם הולך לנופש בצימר על מה עליו לתת את הדעת?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

נושא הכשרות במקומות נופש פרטיים, כגון: צימר, הוא נושא פרוץ. אין כמעט אפשרות להשיג מקום שיש על המטבח וכליו פיקוח כשרותי. אחת הסיבות שאין השגחה על צימרים היא העובדה שנוהלי הרבנות הראשית לא מאפשרים נתינת כשרות על בית פרטי- צימר. בעיה נוספת היא שהכלים במקומות אלה שייכים לרשות הרבים' של כלל המתארחים בו. אין שום אפשרות לעקוב אחר השימוש שנעשה בהם. גם אם בעל המקום שומר תורה, עדיין מסתבר שהכלים נאסרו מחמת שימוש של האורחים ששהו בו. צריך לציין שעלינו לצאת מנקודת הנחה, שהשתמשו לפנינו במטבח במאכלות אסורים.

חשוב לדעת כי קיימים צימרים ללא השגחת רבנות המציעים ארוחות כשרות לנופשים. יתכן שחלק מהם מבשלים את המאכלים בכליהם ומטבחם הפרטי וחלקם מזמינים מנות סגורות מחברות קייטרינג מושגחות. מומלץ לבדוק את הנושא לפני שמזמינים את מקום החופש. במקומות נופש וחדרי אירוח עומדים לרשות האורחים כלי אוכל, הכוללים: צלחות, סכו"ם, סירים וכיוצא בהם. בנוסף מעמידים לרשות האורחים מכשירי חשמל המיועדים להכנת האוכל ולחימומו. בדברים אלו מצויים בעיות רבות. יש דברים האסורים בשימוש ויש שאינם מותרים אלא בדיעבד. במקומות אלה גם אם אנחנו מקילים לפטור את הכלים מטבילה, יש בעיה של שימוש בכלים מכיוון שבלוע בהם איסור.

כלים שחייבים בטבילה הנמצאים במקומות נופש, כגון: מתכות וזכוכית, המיקל שלא להטבילם יש לו על מה שיסמוך. **מקורות:** כלים אלו יש לפטור אותם מטבילה בתרתי. ראשית, נקנו ע"י בעל מקום הארחה לשם מסחר שיעמוד לרשות הנופשים. בשו"ת טוב טעם ודעת (מהדורה תליתאה ח"ב סימן כב) כתב עפ"י ז' שלכאורה התורה לא חייבה טבילה רק למי שקנה כלי סעודה שמשמש בהם לעצמו, אבל אם קונה כלים לעשות בהם מאכל למוכרו לאחרים - אם כן לדידיה לא נחשב אוכל נפש, דלא הוי לו רק כעניין סחורה. כיוון שהעיקר נעשה למכור לאחרים - הוי כעין כלי סחורה לבד. הרב דרכי תשובה (שם ס"ק יג וס"ק ע) כתב על פי היתר זה ליישב את מנהג ישראל לשתות משקאות אצל מוזג יהודי שלא הטביל את כליו, מפני שהכלים נמצאים בידו לסחורה ופטורים מטבילה ומסיק להקל רק בכלי זכוכית, שחייב טבילתם מדרבנן. כ"כ בשו"ת שבט סופר ח"ב (סימן תז). הגרש"ז אויברך זצ"ל כתב בספרו מנחת שלמה (תנינא סימן סח) לעניין אכילה בבתי מלון בכלים שאינם טבולים וז"ל: יש להקל בזה לפי מש"כ [לעיל] שאיסור ההשתמשות אינו אלא מדרבנן, דאמרו לן, אל תשתמש בכלי אלא תטבילו תחילה. כל זה כשיכול להטבילו, אבל במלון וכו' שלא יתנו לו לקחת ואת הכלים להטבילם, כיוון שרוצה לאכול ולשתות- שרי ליה.

סיום מחלוקת והצלה מפלאה

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'דרשו'. יש בסיפור זה להראות לנו את סיפור הצלתו של אותו אדם בזכות סיום המחלוקת. להלן הסיפור מפי בעל המעשה: לפני כשנתיים וחצי אברך מהכולל שלי בעיר אלעד עשה מעשה שבעקבותיו נפגעתו מאוד ממנו. במשך שנתיים וחצי לא דיברתי איתו. גם האברך לא פנה אלי לבקש סליחה על מה שעשה.

ביום חמישי, ה'איר ה'תשפ"ב (שנת 2022 למנינם) אותו אברך עשה בר-מצווה לבן שלו. הוא לא הזמין אותי, אבל הרגשתי צורך ללכת כדי לגרום קירוב לבבות ביני לבינו, כך דרכה של תורה. לא הייתי חייב ללכת כי הוא לא הזמין אותי. בנוסף הוא זה שפגע ולא אני. היו לי את כל הסיבות האפשריות מצד יצר הרע לא ללכת. היתה לי דילמה גדולה אם ללכת או לא. בסופו של דבר החלטתי לשבור את היצר הרע של המחלוקת וללכת לבר-המצווה של הבן שלו. בסתר ליבי ידעתי שהחבר ישמח מאוד שאני אגיע. שהוא בעצמו הרגיש לא נעים ממה שעשה אז. הרגשתי שאין הדבר תלוי אלא בי. מכיוון שלא התפללתי ערבית רציתי להתפלל ערבית ואז ללכת לבר-מצווה.

אבל כדי לא להתקרב בהחלטה שלי ללכת לבר-מצווה כדי לסיים את המחלוקת החלטתי ללכת מיד לבר-מצווה ורק לאחר מכן להתפלל ערבית. חששתי, שאם אלך להתפלל ערבית, יעברו דקות יקרות מאוד שבהן היצר הרע יכול לשכנע אותי להתקרב מהמצווה הגדולה של עשיית שלום ורדיפה אחרי השלום ולשכנע אותי כי מכוון שהוא בכלל לא הזמין אותי וכו'. לכן כדי לשבור את היצר הרע של המחלוקת, הלכתי קודם כל לאולם כדי לא לקרר את ההחלטה החשובה.

נכנסתי לאולם. החבר קיבל אותי בהתרגשות גדולה מאוד מאוד. רקדנו ביחד כמו בימים שלפני המריבה. הרגשתי שנגמרה המחלוקת בינינו. הניצחון האמיתי היה בעצם הויתור שעשיתי כדי להרבות שלום עם החבר למרות עוצמת הפגיעה והעובדה שהוא לא ביקש סליחה. בינתיים קיבלתי טלפון מאשתי שסיפרה לי בדמעות שאם הייתי הולך להתפלל ערבית לפני הבר-מצווה, בדיוק באותם רגעים שהייתי צריך להגיע לבית הכנסת היה פיגוע שבו אני הייתי צריך להיות נוכח! (מדובר בשני מחבלים שהיו חמושים בגרזנים ל"ע). הרגשתי שקיבלתי את החיים שלי במתנה בזכות שהלכתי לבר-מצווה כדי להרבות שלום ולסיים את המחלוקת!

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

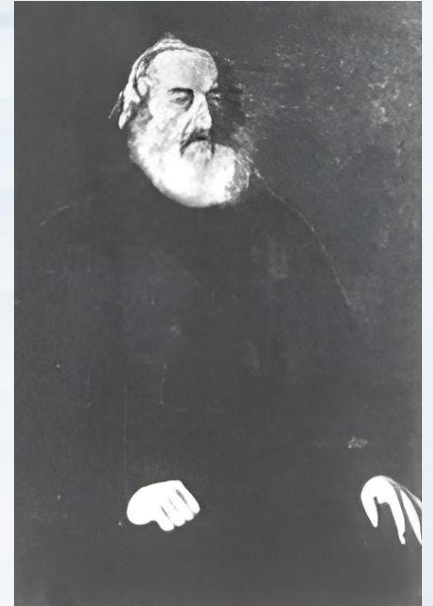
נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הרב הגאון שלמה קלוגר המכנה מהרש"ק זצ"ל

הרב הגאון שלמה קלוגר זצ"ל המכונה מהרש"ק ו'המגיד מברודי': נולד בשנת ה'תקמ"ו (1786) בקומרוב שבפולין. גאון אדיר. חריף. (קלוגר באידיש -חכם, נבון). מגדולי הפוסקים בפולין. האמת הייתה נר לרגליו. כתב למעלה ממאה ועשרים ספרים! מסופר עליו שבגיל שש כבר כתב חידושי תורה. התייתם מאביו בגיל שלוש-עשרה ומאימו בגיל חמש-עשרה. בגיל שבע-עשרה התחתן ועבר לגור אצל חותנו בעינה ראוה. בשנת ה'תקס"ט (1809) התקבל כרב בעיר קולקוב בשנת ה'תקע"ז (1817) התחיל לכהן בעיר יוזפוף. בשנת ה'תר"ה (1845) נקרא לכהן ברבנות בעיר ברעזאן וחלה בטיפוס. בדרך נס התאושש וחזר לברודי, שם שימש כדרשן ודיין יותר מ-50 שנים!

בעל חסד מופלא. לצד למדנותו ועמקותו היה עובד ה' עצום. בכל חצות לילה קם ממיטתו ואמר תיקון חצות. לאחר מכן אמר בעל פה את כל חמשת ספרי תהילים. אחר כך ישב ללמוד עד אור הבוקר והלך להתפלל בזריזות. לאחר התפילה שב לביתו ואכל פת שחרית לא יותר מרבע שעה ומיד ישב ללמוד עם תלמידיו. לאחר הלימוד השיב על מכתבי שאלות שהגיעו אליו מכל קצוי הארץ ואחר כך כתב את ספרי חידושי ועסק בהנהגת צאן מרעיתו. נפטר בל' סיוון ה'תרכ"ט (1869). חי כ-84 שנים. ציונו בברודי.

אביו: ר' יהודה אהרן (רב העיר קומרוב). **מרבתינו:** ר' מרדכי ראב"ן (ראב"ד זמושץ).

נשותיו: מרת ליבא מאליא (זווג ראשון), מרת פריידא (זווג שני -בת הרב אריה מרגליות מהעיר דובנא). **מילדינו:** חיים יהודה (נפטר בחיי אביו). ר' שמואל בנימין. **מספריו:** הרב כתב מעל 120 ספרים, ביניהם: **ספר החיים** • מי נידה • עין דמעה • אבל יחיד • נדרי זריזין • שנות חיים • ספר סת"ם • טוב טעם ודעת • חידושי אנשי שם • מעשה ידיו יוצר • האלף לך שלמה • יחכמת שלמה • ספר עבודת עבודה ועוד רבים.

הרב לא פחד מאף אדם ורדף אחרי מידת החסד. בספרו '**טוב טעם ודעת**' מובא, שבשנת ה'תקצ"א פשטה בבראד מגיפת החולירע רח"ל והפילה חללים רבים. בעקבות זאת **מחירי התכריכים התייקרו מאוד!** ראשי הקהל התכנסו לאסיפת חירום כדי להחליט מה לעשות בנידון כיוון שעליהם להפריש סכום כסף גדול עבור התכריכים. **לבסוף הם החליטו ביניהם, שמתי העניים יקברו במלבושים שלהם ולא ילבישו אותם תכריכים.**

כאשר רבינו שמע זאת, הוא הלך מיד לאחד מראשי הגבירים אשר היה לו כסף רב יותר מכל הגבירים. אותו גביר כל כך חשש שלא יחלה חלילה גם כן לכן הוא לא יצא מביתו. רבינו נכנס אליו והתרה בו **שאם יעשו ביזיון לעניים אחרי מותם, גם הגבירים ישתו את כוס התרעלה ולא יועיל הון ביום עברה.**

הגביר התרגז מאוד על רבינו על אשר נכנס אליו ללא רשות ועוד דיבר אליו דברים קשים כדורבנות. באותו מעמד היה משרתו של הגביר שהיה למדן ותלמיד חכם. הוא פנה לרבינו ושאל: "הרי הגביר הזה הוא איש חסדו ומיטיבו של רבינו, הוא דואג למשכורתו של הרב. אם הגביר יכעס על רבינו הוא יפסיק להחזיקו". רבינו השיב לו: "**ה' לי לא אירא, מה יעשה לי אדם.**" אני מתפלל לבורא עולם, בכל יום שלא יסיר את השגחתו מעלי. אני לא סומך על בשר ודם".

עוד באותו הלילה הגביר חלה בעצמו במחלת החולירע. הוא הבין למה זה קרה לו. הוא קרא למשרתו וביקש ממנו שילך לפייס את הצדיק כי הוא פחד מתרעומתו. העשיר ביקש ממנו שיאמר לרב, שהוא ישתדל בכל כוחו שיהיה בגדי תכריכים גם עבור העניים כפי שהיה מאז ומעולם. בנוסף נתן בידו סך ח"י ר"כ לפדיון נפשו. המשרת הלך מיד לרבינו וראה איך שבורא עולם לא עזב את הרב וגודל ביטחונו של הצדיק בה'. למחרת הגביר נתן לרבינו אלפיים ר"כ לבגדי תכריכין לעניים.

בספר 'שאל אביר ויגדר' מובא סיפור מופלא מפי הגאון רבי שלום הכהן שברדון זצ"ל המראה לנו ללא צל צילו של ספק, כי כאשר צדיק גוזר- הקב"ה מקיים. מעשה שהיה כך היה: כאשר הנהיגו המשכילים בבראד מנהג חדש להוביל את הנפטר בעגלה. הרב ניהל נגדם מלחמה עיקשת והוציא פסק דין להמשיך במנהג הקדום: לשאת את הנפטר בידיים וללכת ברגל. לא זו בלבד, אלא שכל נפטר שיובל בעגלה - יוטל איסור להביא אותו לקבר ישראל אלא יקברו אותו אצל הגוים!

המשכילים הלכו ותבעו את רבינו למשפט. בתגובה השופט קבע בצו ביניים כי יש להוביל את המתים בעגלה בניגוד להחלטת הרב. ראשי הקהל באו לרבהם וזעקו על המצב הנורא: "מה יקרה אם ימות מת בעיר? כיצד ננהג?". הרב השיב להם: "**אני מתחייב ומבטיח לכם כי עד שהשופט יוציא היתר חוקי לזה, לא ימות אף אחד מהקהילה בברודי!**"

שלושה חודשים עברו עד שהשופט נתן היתר חוקי לדברי רבינו. בכל אותה תקופה, הגאון רבי מאיר אריק העיד - **לא רק שלא מת אדם מבוגר, אלא אף נפל לא היה בברודי!**

דוע מאמר רבותנו **"כל המגדל יתום בתוך ביתו- מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו"**. המגיד מדובנא, הצדיק רבי יעקב קראנץ זצ"ל גידל בביתו ילד יתום. אותו הילד אביו היה מחזר איתו על הפתחים. הם התגוררו בבית הכנסת ולנו בבית 'הכנסת אורחים'. לפתע האב נפטר והילד האומלל נותר בודד וגלמוד בעולם.

המגיד מדובנא ריחם על אותו ילד אומלל ואסף אותו לביתו. הוא גידל וחינך אותו עד שגדל ונעשה לגאון הדור. ילד זה הוא רבינו - **הגאון רבי שלמה קלוגר זצ"ל.** כאשר המגיד מדובנא נפטר לעולם שכולו טוב, הראו לו ספרים רבים שחיבר. המגיד תמה ושאל: "**ספרים אלו, אינם שלי. לא אני חיברתי אותם ואני לא יודע עליהם.**"

השיבו לו: "**נכון, ספרים אלו הגאון רבי שלמה קלוגר חיבר אותם. אך מכיוון שאתה גידלת אותו - הצלת את גופו ונפשו והיית הגורם לכל הצלחותיו, לכן מייחסים ומשייכים אליך גם כן את כל הספרים האלו שחיבר.**"

כחו של ויתור

כשסיים את דבריו, הוא פנה בדמעות וביקש ברכה.

הרבי שמע את דבריו ועצם את עיניו. לאחר שתיקה קצרה האדמו"ר פקח את עיניו ואמר: "אתה זוכר שלפני כשנה נכנסת אלי עם פתק שבו רשומים בני המשפחה?".

החסיד הנהן בראשו ולא הבין מדוע הרבי מצא לנכון דווקא בשעה קשה זו להזכיר זאת. הרבי המשיך את דבריו:

"סיפרת לי שיש לך בן בעל תכונת אופי מופלאה- הוא ותרן במיוחד. אמרת שהוא לעולם לא מסתבך במחלוקת, אף פעם לא הגיע למריבה עם איש מכיוון שהוא מוותר תמיד".

החסיד עדיין לא הבין, מדוע הצדיק מצא לנכון להזכיר לו עובדה זו. הצדיק הביט בפני החסיד, ראה את התמיהות שניכרו בפניו ואמר: "אינך מבין, אני אסביר לך".

"תכונת אופי זו של ותרנות אינה פשוטה כלל וכלל, ביחוד כאשר מדובר בילד צעיר לימים, שבו נושא הקנאה והתחרות נמצאים בקרב בני גילו. אך הוא מצא לנכון לוותר ולהתרחק מכל מחלוקת ותחרות".

"אני מציע לך שתיגש לבן, תספר לו במילים פשוטות על הבעיה ותבקש ממנו להתפלל ולהתחנן לפני בורא עולם שיעזור לך עם הבעיה".

"אני בטוח שבעז"ה התפילה שלו לא תשוב ריקם! בעז"ה במהרה תזכו להיושע מהצרה הזו!". החסיד יצא מן החדר כשהוא נפעם.

הוא פנה לרבי כדי שיתפלל עליו, אבל הרבי הפנה אותו לבן שלו! הוא לא העלה בדעתו כי הרבי יאמר לו כי הוא צריך לבקש מבנו, בן האחת-עשרה שנים בלבד, שיתפלל עבורו! עצת הרבי היתה מופלאה בעיניו.

החסיד כמובן שמע בקול הרבי. אם הרבי יעץ לעשות זאת - הוא כמובן יעשה זאת. כאשר הוא הגיע לביתו הוא קרא לבן. הוא סיפר לו על הבעיה שאיתה עליו להתמודד וביקש ממנו להתפלל עבורו.

הוא הוסיף וסיפר כי זו היא עצת הרבי, כי מאחר והוא אינו מסתבך במחלוקות ומריבות ותמיד מוותר למען הזולת, דווקא הוא בתפילתו יכול לסייע בדבר ובעז"ה יזכו לישועה המיוחלת.

הבן התרגש מאוד מדברי הרבי. הוא אמר מיד כמה פרקי תהילים. גם בימים שלאחר מכן הוסיף לומר פרקי תהילים. לא חלפו ימים אחדים והצרה נעלמה לחלוטין! הבעיה שאיתה המשפחה התמודדה פשוט נעלמה. **תפילתו של הוותרן אכן הביאה את הישועה הנכספת!**

להלן סיפור המעובד מתוך 'כבודם של ישראל'. יש בו כדי ללמדנו כי אדם שמוותר כל הזמן יכול להשפיע רבות בתפילתו בשמיים.

לאדמו"ר הרב פינחס מנחם אלטר, הרה"ק ה'פני מנחם' מגור זיע"א, אחד מחסידיו נכנס לחדרו. הוא הגיש לצדיק פתק ובו כתובים שמות בני המשפחה. הוא ביקש מהאדמו"ר שיברך את בני משפחתו.

הרבי לקח את הפתק והתחיל לעבור על שמות בני המשפחה. לפתע הצדיק הביט בחסיד ושאל אותו: "בן פלוני, מה מיוחד בו?".

החסיד חשב לעצמו: "הרי מדובר בבני שבסך הכל הוא בן עשר, מדוע הרב דווקא מתעניין בו?". הצדיק שוב שאל את החסיד: "תחשוב בבקשה, במה הבן מיוחד?".

החסיד התחיל לחשוב על תכונות אופי של הבן ואז הוא אמר לרבי: "כבוד הרב, יש בו בהחלט משהו מיוחד שאין באחרים, הוא בחיים לא מוכן להיקלע למחלוקת או למריבה. לא עם חברים ולא עם האחים שלו. הוא תמיד מוותר לזולת".

"הוא מוותר בצורה מופלאה. תמיד הוא מוותר! זאת למרות שהוא רק בן עשר שנים, מעולם לא ראיתי אותו במריבה או במחלוקת. פשוט אי אפשר לריב איתו!".

הרבי שמע את הדברים, הנהן בראשו וחייך. האדמו"ר לאחר מכן בירך את החסיד שיזכה לרוות נחת מאותו הילד ומכל יוצאי חלציו. הפגישה הסתיימה והחסיד יצא מחדרו של הרבי.

השאלה התמוהה של הרבי הידהדה בראשו למשך מספר שבועות: **"מדוע הרבי התמקד דווקא בבנו?".** לאחר תקופה מסויימת השאלה נשכחה ממנו.

חלפה שנה. במשפחתו של אותו חסיד התרגשה צרה. לאחר שהבין כי בדרך הטבע אין אפשרות ומוצא להיחלץ ממנה הוא החליט להיכנס לאדמו"ר.

החסיד הגיע בשעות הערב וניגש למשב"ק. הוא ביקש ממנו שיכניס אותו בדחיפות לאדמו"ר. אותות המצוקה בפניו של אותו החסיד ניכרו היטב. המשב"ק הבין את דחיפות העניין ואמר לו כי יכניס אותו לרבי בהקדם האפשרי.

חלפו מספר דקות והמשב"ק הורה לחסיד להיכנס לאדמו"ר. החסיד נכנס לחדר ומירר בבכי. הרבי ניסה להרגיע אותו. רק לאחר דקות ארוכות החסיד הצליח להוציא מספר מילים מפיו.

הוא סיפר לרבי על הצרה שנחתה על אותו בן משפחה.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	דב בן יצחק ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	סלים בן פרוחה ז"ל
לטיף בן פרוחה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
אביבה וושי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	רמנים בן רחל ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה	חי זידי בן קלרה ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	מישא אסתר בת זרה ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל
---------------------------------	------------------	-----------------------------------	----------------------------------	-------------------	----------------------	---------------------	----------------------------	------------------	--------------------------	-------------------	----------------------	-------------------